

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind completarea art.3 din Ordonanța Guvernului nr.14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului*, inițiată de domnii deputați USR Stelian-Cristian Ion și Ion-Marian Lazăr (Bp. 704/2023).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 3 din *Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului*, republicată, cu modificările și completările ulterioare¹, cu un nou alineat, alin. (7¹), în sensul creării cadrului legal

¹ ART. 3

(1) Bunurile confiscate sau neridicate în orice procedură judiciară trec în proprietatea privată a statului în temeiul unei încheieri emise de judecătorul de cameră preliminară sau al unei hotărâri judecătorești definitive ori, după caz, definitive și irevocabile.

(2) În cazul bunurilor ridicate cu ocazia constatării și sancționării contravențiilor pe bază de proces-verbal, titlul de proprietate îl constituie însuși procesul-verbal de contravenție, în cazul în care acesta nu a fost contestat în termenul legal sau dacă a fost contestat și contestația a fost respinsă printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

(3) Bunurile mobile aflate la organele de valorificare sau la deținător, pentru care s-a dispus restituirea prin încheierea judecătorului de cameră preliminară sau prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, se restituie proprietarului sau persoanei îndreptățite. În cazul bunurilor ridicate cu ocazia constatării și sancționării contravențiilor pe bază de proces-verbal, pentru care s-a dispus restituirea, eventualele cheltuieli de restituire sunt în sarcina organelor care au dispus măsura confiscării.

(4) În vederea restituirii bunurilor menționate la alin. (3), organul de valorificare sau, după caz, deținătorul va proceda la notificarea proprietarului sau a persoanei îndreptățite, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(5) În situația în care notificarea prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire nu s-a putut realiza, deținătorul va proceda la notificarea prin intermediul executorului judecătoresc ori la afișarea comunicării la domiciliul sau la sediul proprietarului ori al persoanei îndreptățite.

(6) Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor. Atunci când proprietarul sau persoana îndreptățită își are domiciliul sau sediul în altă localitate decât cea în care se află sediul deținătorului, la solicitarea acestuia, procedura de afișare

necesar pentru valorificarea de către stat a cauțiunilor consemnate la organele judiciare de către societăți comerciale, pentru care nu a fost solicitată restituirea până la momentul radierii societăților respective.

II. Observații și propuneri

1. Precizăm că, începând cu data intrării în vigoare a *Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare*, sintagma „*societate comercială*” a fost înlocuită cu noțiunea „*societate*”.

Astfel, din punct de vedere normativ, terminologia obligatorie este cea de „*societate*” și nu cea de „*societate comercială*”.

Considerăm necesară, pentru claritatea normei, completarea alin.(7¹) al art. 3, nou introdus prin inițiativa legislativă, astfel: „*Cauțiunea consemnată la organele judiciare a cărei restituire nu a fost solicitată până la radierea societății se consideră bun abandonat și trece în proprietatea privată a statului*”.

2. Apreciem oportună menționarea apartenenței cauțiunii la regimul de proprietate privată a statului, deoarece este nevoie de claritate în ceea ce privește:

- competența de valorificare a acestor cauțiuni prin organele de valorificare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF), care procedează numai la valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului și nu a altui tip de proprietate a statului;

- destinația acestora în conturile de venituri ale bugetului de stat, în sensul virării acestora în contul de venituri al bugetului de stat „35.01.03 - *Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate odată cu confiscarea potrivit legii*”.

prevăzută la alin. (5) se poate realiza și prin intermediul instituției corespondente de la domiciliul sau sediul proprietarului ori al persoanei îndreptățite.

(7) Bunurile menționate la alin. (3) se consideră abandonate dacă proprietarul sau persoana îndreptățită nu se prezintă pentru a le ridica în termen de 3 luni de la data la care a fost notificată de către deținător.

(8) Dispozițiile alin. (4)-(7) nu se aplică în cazul în care prin dispoziții legale se prevede un alt termen de restituire a bunurilor sau o altă procedură de notificare.

(9) Încheierea judecătorului de cameră preliminară sau hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă se comunică de îndată deținătorului, în vederea notificării proprietarului sau persoanei îndreptățite.

3. Precizăm că o speță similară inițiativei legislative o reprezintă subiectul cauțiunilor care fac obiectul alin.(8) al art.61¹ din *Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare*, pentru a căror valorificare și virare a acestora în conturile de venituri ale bugetului de stat, în lipsa unei prevederi legislative expres prevăzute, în acest sens, în *Ordonanța Guvernului nr. 14/2007*, a fost încheiat un protocol de colaborare între ANAF și Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, care are în vedere stabilirea modalităților de urmărire și încasare a sumelor de bani depuse cu titlu de cauțiune care, potrivit legii, se constituie venit la bugetul de stat.

Astfel, în contextul similitudinii de subiect cu inițiativa legislativă, considerăm necesară introducerea unei reglementări specifice și exprese prin care să se menționeze apartenența și a acestui tip de cauțiune la regimul de proprietate privată a statului care se valorifică potrivit prevederilor *Ordonanței Guvernului nr. 14/2007*.

4. Precizăm că textul propus la art. I din inițiativa legislativă nu îndeplinește, în forma propusă, cerințele de claritate și predictibilitate impuse de art. 1 alin. (5) din *Constituție*, putând deveni incidente considerentele din *Decizia CCR nr. 62/2018*², din perspectiva eventualei afectări a dreptului de proprietate al societăților comerciale vizate de normă. Astfel:

- era necesară indicarea în text a prevederilor legale în vigoare în baza cărora este consemnată cauțiunea la organele judiciare;
- din text trebuia să rezulte că nicio persoană interesată nu a făcut solicitare pentru restituirea sumei reprezentând cauțiunea;
- momentul intrării în proprietatea privată a statului a sumei respective trebuia stabilit concret, eventual prin raportare la data de la

² referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art. 1 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice* – „Analizând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale referitoare la cerințele de calitate a legii, se observă că aceasta a avut în vedere aspecte intrinseci actului normativ, și anume diferite deficiențe sau insuficiențe de redactare care afectează claritatea, precizia, previzibilitatea și accesibilitatea normei juridice, iar prin nerespectarea acestor cerințe se aduce atingere unor drepturi, libertăți sau principii fundamentale. Astfel, Curtea a constatat, de principiu, că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (...)”⁵². Din jurisprudența mai sus indicată se desprinde concluzia potrivit căreia, pentru relevanța constituțională a principiului legalității, esențial este ca prin folosirea unei tehnici legislative inadecvate, care să nu întrunească cerințele clarității, preciziei, previzibilității și ale accesibilității normei juridice, legiuitorul să fi adus atingere în final unor drepturi, libertăți sau principii de rang constituțional.

care actul prin care se dispune radierea produce efecte juridice față de toate persoanele interesate;

- textul trebuie să prevadă expres dacă se referă la radierea societății comerciale din Registrul Comerțului;

- este necesară reglementarea actului³ care ar urma să reprezinte titlul de proprietate al statului, sintagma „*trece în proprietatea⁴ statului*” fiind echivocă;

- în funcție de natura actului respectiv, este necesară reglementarea posibilității de contestare a acestuia sau trimiterea la cadrul normativ în vigoare aplicabil, pentru a asigura persoanelor interesate accesul la justiție.

5. Deși sumele de bani sunt „*bunuri*” în sensul larg al acestui termen, având în vedere că soluția propusă vizează o categorie aparte, reprezentată de cauțiuni, apreciem necesară reglementarea tuturor aspectelor referitoare la acestea într-un articol separat și nu în cadrul art. 3, astfel cum se propune.

În plus, în considerarea faptului că este vorba despre sume de bani, apreciem necesar să se analizeze dacă nu ar trebui stabilită destinația acestora, eventual prin transformarea în venituri ale bugetului de stat.

6. Precizăm că, în procesul legislativ parlamentar de la Camera Deputaților, se află „*Proiectul de Lege privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului*” (Plx.481/2019), pentru care a fost elaborat un raport de adoptare cu amendamente.

7. Cu privire la art. II din inițiativa legislativă, apreciem că textul acestuia trebuie să clarifice ce detalieri ale normei de nivel primar ar urma să fie reglementate prin normele metodologice indicate în text, pentru respectarea art. 108 din *Constituție*.

Potrivit acestui text constituțional, hotărârile de Guvern se emit pentru organizarea executării legilor. Astfel, în măsura în care legea nu trasează aspectele care ar trebui detaliate prin acte normative infralegale,

³ „Spre exemplu, conform alin. (2) din art. 3 din OG nr. 14/2007, în cazul bunurilor ridicate cu ocazia constatării sancționării contravențiilor pe bază de proces-verbal, titlul de proprietate îl constituie însuși procesul-verbal de contravenție, în cazul în care acesta nu a fost contestat în termenul legal sau dacă a fost contestat contestația a fost respinsă printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă”.

⁴ Se impune precizarea expresă a faptului că este vorba despre proprietatea privată a statului, cum de altfel se menționează în Expunerea de motive.

acestea din urmă ar putea propune măsuri contrare legii sau care adaugă la aceasta.

8. Apreciem că art. III din inițiativa legislativă ar trebui eliminat, dat fiind că nu ne regăsim în ipoteza reglementată de alin. (1) al art. 70 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*⁵.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații și propuneri.

Cu stimă,

Ion-Marek CIOLACU
PREMIER-MINISTRU

Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului

5

ART. 70
(1) Actul normativ modificat sau completat în mod substanțial se republică având la bază dispoziția cuprinsă în actul de modificare, respectiv de completare. (...)